

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Valerii Andreae Desselii Erotemata Ivris Canonici

Andreas, Valerius

Francofurti & Lipsiae, 1720

XXIX. De Parœciis & alienis Parœcianis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63277](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63277)

4. *Quibus recte denegatur sepultura Ecclesiastica?*

can. Sane Judæis, Paganis, Hæreticis, eorum
XXIV. q. que fautoribus & receptatoribus, ca-
z. c. 13. §. risque excommunicatis in excommuni-
credentes tione mortuis. Imo talis sepultus in loco
inf. De ba- cro, si internosci possit, effodi jubetur
ret. & c. 2. extra locum sacrum projici. Denegatur
cod. in 6. c. Ecclesiastica sepultura usurariis publicis
12. h. t. vide si pcenituerint, & caverint de restituendo
vallen. hic cæterisque omnibus, quos in gravibus
§. 7. peccatis impcœnitentes decedisse conste-
 rit.

De Parœciis & alienis Parœciis

TIT. XXIX.

1. *Quid nominis Parœcia sive Parochia?*

Parœcia Græca vox est a παροικία
 est, *cohabitare*, vel *juxta habitare*
 ut Parœcia idem sit quod *cohabitatio*
 vel *vicinia*, aut quasi habitatio ejusdem
 viciniae: item viciniorum, qui in
 aliquod commune templum accollunt,
 Sacramenta percipiunt, conventus; Quod
 vis nomen Parœciæ hic non tantum
 pro quolibet viciniae conventu, sed
can. Bona uni Parocho subjectus est, accipitur
XII. qu. 2. sed etiam pro integra dicecesi, Parœcia
 a Græca

1. Græco *παρέχειν*, quod *præbere* significat, nomen habet: quia Parochi suis parochianis Sacramenta exhibere & præbere tenentur.

2. Quis igitur dicendus Parœcianus vel Parochianus alicujus Ecclesiæ?

Qui intra Parochiæ limites habitat, animo ibidem manendi, ita ut si vere translatus, non juris fictione, sive audierit ibi divina, sive non.

can. 1. dist. 28. § c. 3. De sepult. in 6.

3. Quæ Ecclesiæ Parochialis seu Parœcialis?

Quæ Populum habet certis finibus & limitibus distinctum, cum potestate fori poenitentialis, id est, ligandi & solvendi, subditis Sacramenta administrandi, idque ex necessitate oneris Ecclesiæ imposita. *Vide dicta Di. sup. tit. De curata*, nomine *Curae proprie præb. & stricte accepto*, pro potestate ligandi & solvendi in foro, ut dixi, poenitentiali. Item Plebanalis, Baptismalis & Ecclesiæ matrix.

4. Quam vocas Ecclesiam matricem?

Large sumto hoc vocabulo, per Ecclesiam matricem intelligitur Ecclesiæ parochialis, in qua parochiani recipiunt Sacramenta, & quæ alias Ecclesias minores

res vel Capellas sub se habet, in lib
dium, proque subditorum ac parochia
rum vicinorum commoditate, ut ibi

c. Venerabilis 22. de commodius sacra audiant, & non tenetur
semper ex loco distantiori venire
V. S. Abbas in c. matricem Ecclesiam. Proprie vero
stricte nomine Ecclesie matricis signi-
Ex parte 12. De catur Cathedralis seu Episcopalis, in
Episcopus cum suo Collegio seu Capitu-
rescr. Landt. de cathedram seu sedem suam habet: quod
Episcopo cura incumbit animarum
vet. Cleric. mon. 2. totam suam dioecesin adeoque magis, quam
ipfi Parocho.

6. 37.

5. *An & Ecclesia Collegiata dicenda
ret hoc nomine?*

Hac quoque plerumque jura habeat
Ecclesie Parochialis: jusque Parochiani
vi (ut loquuntur) sapius penes Collegium
principalis Ecclesie manet, cujus membra
& vicarii sunt ipsi Parochi.

6. *Quae dicitur Ecclesia Collegiata seu
gialis: & quae numerata & non nu-
merata?*

*Gonz. ad R. 8. Can-
cel. gl. 9. §. 3. in pr.* Constituitur illa ex collegio Canonicorum,
id est, hominum Ecclesiasticorum
instar Regularium, certis statutis
nonibus seu regulis viventium; in
numero plerumque certo, quandoque

etiam incerto. Illam vocant Ecclesiam numeratam, hanc non numeratam, vel alias receptivam, in qua secundum fructuum ex- crescentiam Canonici aut alii beneficiati crescent vel decrescunt.

7. Quid hic interest, Ecclesia numerata vel non numerata?

Quod Canonicatus, seu beneficia in Ecclesia non numerata, nunquam dici possunt vacare. Sed quemadmodum cum electis & adsumptis in Canonicum Ecclesie non numeratae jus quoddam nascitur, ita & iisdem decedentibus, mox desinit & expirat jus illud, supprimiturque & cessat tale beneficium. Unde neque devolutio ad superiorem, ex causa negligentiae intra semestre beneficio non providentis: neque etiam reservatio de beneficiis vacaturis hic locum habere potest. Quia alias dici deberet, quod talis reservatio posset facere Canonicum seu beneficiatum mortuum reviviscere; quod est contra naturam.

c. Dilect.
25. vers.
præterea
sup. de
præb.
Gl. in c.
fin. V. di-
stinctio De
cess. præb.
Gonz. d.
loco n. 10.
& seqq.

8. Cur Parochias seu Dioceses suis limitibus distinctas esse oportuit?

Ut evitetur hoc modo confusio jurisdictionem inter Episcopos & alios Presbyte-

byteros, & ne alter alterius jurisdictionem invadat, veluti alienum Parochianum occupando vel iudicando &c. cum extra territorium jus dicere non liceat. Distinctio autem illa finium facta sub Evaristo, Pont. max. rique volunt. Alii sub Dionysio, Papae tam arbitrantur, vel potius restaurato finium antiquorum: addito precepto, quod quis limites sibi praescriptos transgredatur.

c. 3. b. t. l.
ult. D. De
jurisd. can
Ecclesias
XIII. q. 1.
Landt. §.
lib. 1. c. 70.

9. *Parochianorum finibus an praescribi poterit?*

Quamvis alias regulariter omni jure praescribi possit, adeo tamen favorabile est jus singularum Parochiarum, ut earum finibus, & his, quae finibus cohærent, praescribi, modo constet de finium origine facta constitutione.

10. *Quod potissimum est munus Parochianorum?*

c. pen. b. t. Dominicis & festivis diebus suam Parochiam & ibidem remota
c. ult. eod. nam audire. Adeo, ut si quis proprio contemto Parocho ad alienam parochiam
Vide conc. Trid. sess. 5. c. 2. se conferat, ut ibi Missam audiat, ea repellendus sit. Nisi aliquis parochiam suam mutet, & alio domicilio transferat. Hodie vero sive per privilegia, sive per consuetudinem
Land. ubi legia, sive per consuetudinem feruntur sub. c. 6. 8.

entum est, ut non obligentur fideles, Mis-
sam audire in propria Parochia, neque con-
cionem proprii parochi.

(Peccata confiteri, & absolutionem petere,
nec non sacra Synaxi quis uti debet regulariter in
propria s. ea Parochia, cujus est parochianus:
nec hic, ordinario pastore relicto, ab alterius
Ecclesie & Diceceleso ministro ad sacram cœ-
nam admitti debet. Vid. Carpz. l. 2. Jurispr.
confessor. tit. 18. def. 290. 29. l.)

De Decimis, Primitiis & Oblatio-
nibus.

TIT. XXX.

Spectant quoque ad res, Clericorum exter-
nas, quas illis laici pendunt, intuitu mi-
nisterii Ecclesiastici, Decimæ Primitiæ,
Oblationes.

1. Decima quid?

Decimæ sunt decima vel quota pars
bonorum omnium, quoque modo
licite quæsiturum, ministeriis Ecclesiæ de-
bita & quotannis persolvenda. Dixi *quota*
pars; quia non semper decima pars solvi-
tur, sed interdum duodecima, vigesima,
vel alia, quamvis portio illa semper vocetur
& habeatur pro Decima.

2. Quo jure sunt debita?

Jure